¶ Qꝫ aūt hoc nomen benedictū ihs
adiuuat hoīez ꝯtra inſultos demo
nū hoc pꝫ. Exemplū legit᷑. cū btūs
patricꝰ p̄dicaret per ybernia; ro
gauit dn̄m vt oſtēderet aliq̇d ſig
nū p q̇d hoīes territi agerent peni
tenciā. et ecce appuit puteꝰ mari
mus Reuelatū eſt ei ꝙ ibi eſſet lo
cus purgatorij in quē ſi aliquis
deſcendere vellet pro pcc̄is ſuis ali
a ſibi nō reſtaret pena. Q̄d audiē
tes multi ingrediebātur qui nun
ꝙ̄ ſunt reuerſi. Erat ibi quidā no
bilis noīe nicolaꝰ: qui in hūc pu
teū deſcendere voluit ꝓpter multitu
dinē pctoꝝ ſuoꝝ: ne in aliuꝫ veni
ret locū tormētoꝝ Ecce h' inuenit
in via quoddā oratoriū albis mo
nachis repletū qui dixerūt. Eſto
ꝯſtans. q2 multa tēptamenta ſuſ
tineb'. Et ergo quotienſcūq3 ſenſe
ris te afflictū ptinus clama. Adiu
ua me dn̄e ihu xp̄e ⁊ miſerere mei
⁊ ſtatiꝫ adiuuabit Cūq3 ab eis p
ceſſiſſet. ſubito demones tanq̄ be
ſtie ſibi occurrerēt mugientes cō̄
eū. Cū ſic ait. Adiuua me dn̄e ihe
ſu xp̄e ⁊ miſerere mei. et ſic euaſit
a beſtijs Ab inde aūt pgrediens
vidit magnū ignē: in quē cū ipſe
per demones ꝓiectꝰ fuiſſet: ſubito
clamauit. ⁊ ſtatiꝫ ignis extinctꝰ
eſt. pcedens vltra vidit pfunduꝫ
puteū de quo exiuit fumꝰ ſulphu
reꝰ ⁊ clamor maximꝰ. in quē cum
ipſe ꝓiectꝰ fuiſſet: clamauit vt s̄.
⁊ ſtatim liberatus ē. Tandē vidit
quendā ſtrictū pontē ſub quo flu
uiꝰ currebat igneꝰ. quē cū tranſi
re deberet. a demonibꝰ eſt in eo trac
tus p pedes. q̄re ſtatim clamauit
⁊ ſic p auxiliū hꝰ benedcı̄ noīs vl
tra pontē puenit vſq3 ad quendā
campū mira ſuauitate floꝝ decorā
tuꝫ. viditq3 in eo duos iuuenes al
bis veſtitos q̄ eū duxerūt ī quan
dā ciuitatē quā padiſū dixerunt.
Iſte aūt nicolaus rediēs ad vitā
pꝰ ſpaciuꝫ. xxx. dieꝝ pacta pnīa:
p hoc benedictū nomē ihs in pa
diſū puenit. Ad quod nos ⁊c̄.

¶ Epiphania dn̄i

¶ Sermo. lxxi.

Ubi eſt q̄ natus eſt rex iu
deoꝝ. cuius ſtellā vidimꝰ
in oriente. ⁊c̄. Ma. ij. In v̄
bis hꝰ euangelij tria breuit᷑ ſūt no
tanda. ſ. vera incarnatio filij dei vi
ui. Scd̄o noue ſtelle apparicᵒ. Ter
cio deuota regū adoratio. Primū
ibi. vbi eſt ⁊c̄. ſecundū ibi. cuius
ſtellā vidimꝰ ⁊c̄. terciū ibi. ⁊ veni
mꝰ cū muneribꝰ adorare euꝫ. Pri
mo notare debemus verā incarnatō
neꝫ dn̄i noſtri iheſu xp̄i ex hoc ꝙ
hij tres reges a tam remotis pti
bus docti p hanc ſtellaꝫ venerūt
ab oriente vt hunc puerum vide
rent ⁊ eum adorarent. q2 non eſt
mirandū ꝙ ille qui p ſanctos an
gelos ſuā natiuitatē mundo noti
ficauit ⁊ paſtoribꝰ in iudea ſuper
gregē ſuum vigilantibus: ſi idem

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

eandem incarnacõnem p ſtellam
oſtendit magis in oriente. Quia
apud deũ nihil impoſſibile eſt: li
cet hij adhuc gentiles erãt ⁊ pa
gani. tñ cognouerũt ꝙ tale ſignuʒ
eſſet magni regis. Ideo qñ ipſi ve
nerũt in ihr̃lm ex magno cordis
deſiderio dixerunt verbũ ꝓpoſitũ.
Vbi ẽ qui natus ẽ rex ⁊c. Secundo
nõtur noue ſtelle apparicio in hꝰ
ꝙ reges dixerunt ad herodẽ. Vidi
mus enĩ ſtellam eius in oriente.
Vñ notandũ ꝙ hec ſtella dr̃ no
ua ꝓpter quinqꝫ. Primo ꝙ diffe
rebat ab alijs ſtellis ꝓpter dĩam
tpis. Naʒ alie ſtelle create ſunt in
inicio creationis mundi. hec autẽ
in die natiuitatis de nouo ⁊ nichi
lo creata ẽ. Secũdo hec ſtella diffe
rebat ab alijs ĩ forma. ꝙ hec ſtel
la ꝓferebat in ſe formã pueri ba
iulantis cruceʒ in humeris. ſicut
ait criſo. Tercio ĩ ſplendore. ꝙ cũ
omnes alie ſtelle lucerent: iſtos
tñ tres magos ſeducere non pote
rant ſicut iſta. Quarto in tranſitu
ꝙ cuʒ omnes alie ſtelle in firma
mẽto ſint fixe. hec erat in aere cir
ca terrã. Alias enĩ ipſa nõ potuiſ
ſet ipſis magis viaʒ demõſtraſſe
Quinto in officio. ꝙ cũ alie ſtelle
manifeſtent noctem: hec erat ad
manifeſtandũ veꝝ diem. ſ. xp̃m q̃
ẽ ſol iuſticie. Qualiter autem acci
dit ꝙ iſti tres reges hãc ſtellã vi
derunt in nocte nñtatis xp̃i breui
ter audietis. Dicit enĩ criſoſ. ꝙ q̃
dã ſecretoꝝ inſpectores ⁊ aſtrono
mi ſicut erãt iſti tres reges elege
runt de ſeipſis .xij. Et ſi quis eorũ
moriebatᷣ: tunc filius illiꝰ aut ali
quis ꝓpinquorũ ſuoꝝ in loco illiꝰ
defũcti ſubſtituebatᷣ. Hij ḡ ſingu
lis annis aſcenderunt ſup montẽ
victorialem. ⁊ tribꝰ diebꝰ ⁊ nocti
bus ibi morãtes laudabant ⁊ ex
orabant deuʒ vt eis oñderet illam
ſtellaʒ quam balaã ꝓpheta predi
xerat. Quadã ḡ vice. ſ. ĩ nocte nati
uitatis dñi nr̃i ihesu xp̃i. ſiue ĩ die
dum ſic ibi manerẽt ſtella quedã
ad eos venit ſuper montem. que
habebat formaʒ cuiuſdã pulcherri
mi pueri in cuius capite crux ſplẽ
debat. que magos allocuta ẽ di
cens. Ite velociter in terrã iuda ⁊
ibi regem natum inuenietis. Tũc
illi ↄtinuo ire ceperunt ab oriente
vſqꝫ in meridiem. ⁊ hoc in drome
darijs qui tantum ambulabant
in vna die quantũ equꝰ in tribꝰ.
Credendum ẽ autem ꝙ hij tres re
ges non venerũt ex vna regione
⁊ ideo ſingulariter ambulauerũt
Cumqꝫ vnꝰ alteri in via a caſu ob
uiaret. ceperunt ſinguli inquirere
de qua terra eſſet alter. Et dixerũt
de hac ſtella. ſ. qualiter poſſent ĩ
uenire eũ. cuius ſtellam viderant
in regione. Dixitqꝫ vnus illorum.
Ego ſcio ꝙ herodes rex ierosoli
mitanoꝝ duxit ſibi ĩ vxorẽ de rega
li ꝓgenie. Igitur ipſũ viſitemꝰ. Cũ
qꝫ veniſſent ad herodẽ ipſi dixerũt
verbum ꝓpoſitum. ſ. Vbi eſt qui
natus eſt rex ⁊c. Quod audiens

herodes turbatus eſt valde ⁊ tota iheroſolima cū illo. Conuocatiſqꝫ ſcribis ⁊ principibꝰ iudeorū ſciſci tabat ab eis vbi xp̄s naſceret. At illi dixerūt In bethleē iuda. ſic enī ſcriptum ē. Quo audito: herodes dixit magis. Ite ⁊ diligēter queri te de hoc puero ⁊ cū inueneritis re nunciate m̄i vt ⁊ ego veniens ado rem eū. Hoc autem dicebat frau dulenter: vt ſi ſciret vbi puer eēt natus ꝙ ipſum occideret. Illis āt abeuntibꝰ ſtella quā perdiderant an̄cedebat eos vſqꝫ dum veniens ſtaret ſupra vbi erat puer. Viden tes āt ſtellā magi gauiſi ſūt gau dio magno. ⁊ intrantes domū in uenerunt puerū cū maria m̄re eiꝰ ⁊ p̄cidentes adorauerūt eū. ¶ Ter cio no͠t deuota regū adoratio nec nō eorū collatio in hoc ꝙ d͛r Et ve nimꝰ ⁊c̄. ¶ Vnde notandū ꝙ quili bet iſtorū regū aptis theſauris ſu is dn̄o obtulit oblacōeʒ ſingula rem ⁊ ſp̄lem. Nā primus rex obtu lit dn̄o aurū. aliꝰ thus. terciꝰ mir raʒ. Igit̄ cariſſimi ſi tales pagani obtulerūt dn̄o tam precioſa mu nera: multomagis nos xp̄iani of ferre debemus munera multū precō ſiora. Aurū aūt offerre deo ſp̄uali ter michil aliud ē. ꝙ̄ puram ↄfeſſi oneʒ de oībus pc̄cis nr̄is q̄ debemus facere. Et qui non vult offerre tali mō offerat mirram p̲ quā ſignifi cat̄ vera ↄtricio. Mirra ī ſe multū ē amara ⁊ poſita iux̄ corpꝰ mortuū nō p̲mittit illud corrodi a vermib

quin cū corpe putreſcat. Sic vera ↄtricio depellit ab hoīe oēm fetorē p̲ctōrū: nec ſinit vermes v̄ demōes corpus v̄ aīam corrodere. Sequit̄ ꝫ de thure. Thus enī cū incendit̄ mittit fumū ad ſuperiora. ⁊ ſigni ficat orōem mundam ꝓpter delcā cōeʒ odoris. ⁊ hoc thꝰ offerre deo debemus cū auro ↄfeſſionis ⁊ mirra vere ↄtritionis ſi irā dei placare vo lumꝰ. Si aūt volumꝰ vt fumꝰ nr̄e orōis veniat ante ↄſpectū altiſſimi tunc faciamus ei duas alas. ſ. ieiu niuʒ ⁊ el̄am. ſicut dicit p̄s. Qꝛ fu mus deuote orōis ab hijs ducitur ante ↄſpectū dei. ⁊ p̲curat vt dn̄s noſter iheſus xp̄s exaudiat. ⁊ fō teʒ ſue miſericordie ſtillaē faciat ſup p̲ctōrem: hoc patet. Exemplū legit̄ in geſtis romanorū ꝙ in iude a erat quidaʒ mons magnꝰ et al tus. in cuius ſupficie erat quidā fons de quo exibant riuuli aqua rum ad irrigandū totam terrā in circuitu vallium Contigit āt aliqn̄ ꝙ terra ꝓpter ariditatē aqua indi geret. ⁊ tunc h̄itatores miſerunt quandā pulcherrimā virginē cū quodā ſeruo vt hij corā fonte dul citer cantarent. Quo facto fons il le ex tenere virginis voce motus: ſtatim emiſit riuulos ſuos ad ir rigandum terram illam quantuʒ neceſſe erat. Per hunc montem magnū intelligo celum. p̲ fontem patrem oīpotentem v̄ xp̄m intelli gere debemus. p̲ aquā dei miam. p̲ habitatores vallium omne genus

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

humanū qđ indiget dei miſericor
dia. p puellam cū ſocio ſine ſuo.
ipa orō deuota cū ieiunio ⁊ elemo
ſina ſignificat. Vt ergo terra no
ſtre ↄſcientie irrigetur p riuulos
miſericordie dei ⁊ eius grē necē hē
mus vt hanc puellā .ſ. deuote ora
tionis mittamus vt cantent corā
fonte .i. xpō qui eſt fons viuꝰ. hoc
carmen humile .ſ. Miſerere mei de
us ꝛc. ⁊ ſine dubio fons iſte viuꝰ
xp̄s ihesus vult humectare terrā
noſtre ↄſciencie riuulis ſue miſe
ricordie ⁊ grē. vt ſm pš. Cor ↄtri
tum ⁊ humiliatū deus nō deſpici
et. Rogemus ergo dn̄m vt ei ho
die cū iſtis tribꝰ regibus munera
nrā precioſa .ſ. aurū pure ↄfeſſio
nis. et mirrā vere ↄtricōnis ⁊ thꝰ
deuote orationis offerre valeamꝰ
vt cū eo eternaliter viuere impe
tremus. Quod nobis ille ↄcedat
qui ſine fine viuit ⁊ regnat.

Ad laudem ⁊ honorē omnipotē
tis dei ⁊ virginis matris eius glo
rioſe: necnon ad vtilitatē totius
eccleſie explicīunt ſermones dor
mi ſecure: ex varijs diuerſorū do
ctorū ſermonibꝰ collecti ⁊ in vnū
compilati

Tabula ſiue directorium ſer
monū dormi ſecure ſcđm alpha
beti ordinem que tāgit materias
in ſingulis ſermonibus ↄtentas
incipit feliciter

A

Abſtinentes ⁊ bene ieiunā
tes mercedem habebunt
apud deū ſermone .xvi.

Abſtinentia eſt virtus ⁊ ſumma
medicina ſer. lxiij.

Abijcere debemus ſordes peccato
rum ſ. primo

Abſcondita ſunt nobis quatuor
q̄ nullus hō pfecte ſcit. ſ. xxi

Accidia ē vnum de ſeptem vicijs
contra donū fortitudinis ſ. lxiij.

Aduentus dn̄i triplex. ſ. i.

Aduentus domini ē quadruplex
ſermone .iiij.

Admiranda ſunt quatuor omni
mundo ſ. vi

Aduocatus qn̄ accuſatur dn̄s fa
cit tria ſ. l.

Agricola quatuor facit circa agrū
ſuum ſ. xi.

Anima plus eſt q̄ corpus. ⁊ hoc
ꝑpter quatuor ſ. lvi.

Animam xp̄i cruciauerunt iudei
quadrupliciter ſ. xxiiij.

Animalia quatuor docēt nos ad
vigilandum ſ. xxi.

Arbor bona quatuor bona habere
debet. ſ. xlix.

Arbor bona dēt habere ſex ramos
Ibidem.

Arguere aliquem volens debet
ↄſiderare quatuor ſ. xxxij.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf